

Αθήνα 18 ΑΠΡ. 1988

Αριθ. Πρωτ. 5

Προς

το Υπουργείο Δικαιοσύνης
Δ/ση Ποιν. και Σωφρ. Υποθέσεων
Τμήμα Ειδ. Ποιν. Υποθέσεων

Ενταύθα

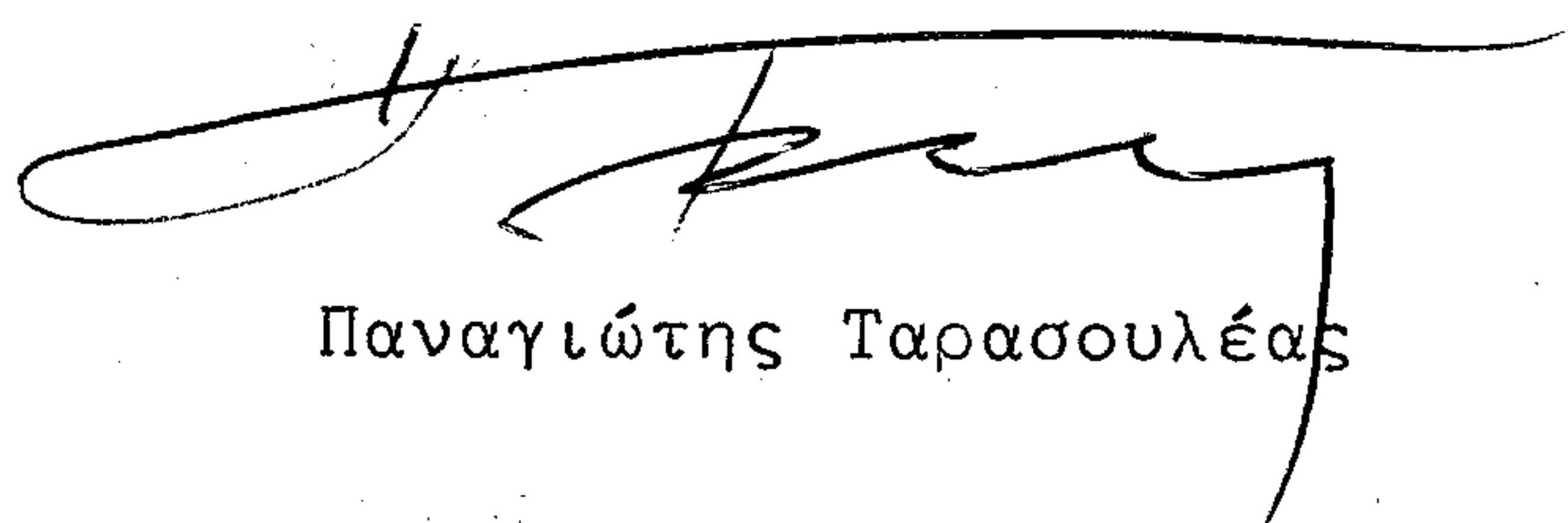
Σε απάντηση του με αριθμό πρωτ. 24208/1988 εγγράφου σας έχομε την τιμή να σας γνωρίσομε τα ακόλουθα:

Κατά το άρθρο 554 ΚΠΔ. τον χρόνο λήξης της στερητικής της ελευθερίας ποινής προσδιορίζει κατά τους ορισμούς του Ποινικού Κώδικα ο επιτετραμμένος την εκτέλεση, ήτοι ο Εισαγγελέας ή ο δημόσιος κατήγορος του δικαστηρίου που την έχει εκδώσει (αρθρ. 549 παρ. 1 ΚΠΔ.), ο οποίος είναι εντεύθεν αρμόδιος και δια την αφαίρεση προαποτιθείσης ποινής από την συνολικώς καταγνωσθείσα κατ'αρθρ. 97 Π.Κ. ποινή. Εξ'άλλου κατά τη διάταξη του άρθρου 565 ΚΠΔ. κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με την εκτελεστικότητα της απόφασης και το είδος ή διάρκεια της ποινής, λύεται από το δικαστήριο των Πλημμελειοδικών του τόπου όπου εκτίεται η ποινή, κατά της απόφασης δε αυτής επιτρέπεται αναίρεση από τον Εισαγγελέα και τον καταδικασμένο. (Α.Π. 919/1980 Ποιν.Χρ. ΛΑ' /55, Α.Π. 1575/1982 Ποιν.Χρ. ΛΓ' /591).

Όσον αφορά το ερώτημα που διατυπώνεται στο με αριθμό 1255/1988 συνημμένο έγγραφο του Διευθυντή της Κλειστής Φυλακής Πατρών, αν πρέπει να υπολογισθεί ως χρόνος αποτιθείσης ποινής ο χρόνος παραμονής των κρατουμένων σε νοσηλευτικό ίδρυμα, που είχαν παραπεμφθεί για θεραπεία με τις διατάξεις του Ν.Δ. 743/1970 και ειδικότερα " τι πρέπει να εφαρμοσθεί για τον χρόνο

εγκλεισμού των κρατουμένων που η ποινή τους είναι άνω του έτους",
η γνώμη μας είναι ότι πρέπει να τύχει εφαρμογής η διάταξη του
άρθρου 14 του Νόμου 1729/1987 που είναι επιεικέστερος από το
πιο πάνω Ν.Δ/μα (Α.Π.310/1988 και 539/1988).-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Παναγιώτης Ταρασουλέας